

Prologus

Incipit expositio prologi sicut in britone in Esaiam prophetam.

Nemo cum prophetas et. Iste prologus dividitur in quinque partes. In quarum prima error ponitur. In prophetas apud hebreos metricè esse conscriptos

eliminatur. ibi. Nemo cum prophetas et. In secunda opus et auctores multipliciter commentat. per quod auditorum attentiones excitat. ibi.

Primum de Esaiam scientiam et. In tertia operis difficultate et laboris immensitate insinuat. per quod auditorum benivolentiam captat. ibi. Nec ignoro quantum laboris sit et. In quarta locorum et materia prophetie des-

Incipit prologus in Esaiam prophetam.

Nemo cum prophetas versus videtur esse descriptos metro eos estimet apud hebreos ligari et aliquid sicut habet de psal-

terminat. et per auditorum dociles reddat. ibi. Prophe-
tant aut. Hoc determinatur cum dicit. In huiusmodi et in iudea.
Ipsa cum dicit. Necdum. et tribus in captivitate ducti. Date
ria tangit. et extra quod dirigunt prophetia cum dicit. Ac de utroque re-
gno et. In quinta parte a paula custodit. quibus scri-
bit suffragia orationum postulat. ibi. Quamquam plus
amatis et. His visis expositioni libere insistamus.

Nemo cum prophetas. libros prophetarum versus videtur
et. et distinctos brevibus clausulis. quod per cola distinguuntur
et comata. sicut inferunt exponit pleni. et Retro
eos et. expositio modum loquendi habet huiusmodi hieronymus. De-
tra enim certum pedum mensuris atque spatium terminat. nec vel
tra divisione temporum constituta progreditur. et ita quod metricè
loquitur metro quasi quodam virtute alligat. et dicitur metrum a me-
tros grece quod est mensura latine. quod habet certam mensuram.
syllabarum et temporum. et nemo existimet prophetas.

Quid simile et. et. sicut metris ligentur aut metricè scri-
bantur. sicut enim dicit orator. Paterius lyrici copiosius
pedes. In epistola ad paulinum. ubi exponit ista illa. David
symonides non et. inuenies ista versus cum expositione sua.
Ite finis puerorum ab illo loco. Dulcere forte res iue-
nit. metricè scribitur. vide. sicut in prologo super libros regum ab
illo loco. sicut etiam psalmi versus ad locum. Porro quinque literæ.
et inuenies satis de metris istis. Ite in secundo prologo super
Job dicit hieronymus. Quia fere scripturam cantica sub
metro comprehendit. i. metricè scribitur. Sed potest estimet fiet
et dicitur in demosthenes et. i. in scriptis. et in prophetis.

Ris demosthenis et tullii. quod psaltes scripserunt et si metricè
f. Et per cola et prophetas. sicut opera tullii et demosthenis.
g. Qui versus psalmi. et. In secundo prologo super Job circa me-
dium dictum est quod sit psalmi et quod versus. Cola et comata appel-
lat maiores et minores distinctiones. Colon et grece me-
bri latine. Coma autem interpretatur articulus siue particula. Ar-
ticulus autem dicitur partium membrum. Sicut autem in corpore articu-
lus minor est membrum quod maior est. sic coma minor est colo quod
dicitur membrum orationis. Coma vero se habet per modum articuli. et di-
cuntur quod comata est quasi necesse perfecta constructio nec perfecta
sententia. et fit ibi punctus rotundus vel flexus. Colon vel colus
vbi est perfecta constructio. sicut non perfecta sententia. et ibi fit punctus
elevatus. Periodus vero est quasi perfecta est constructio et perfecta
sententia. et ibi fit versus. vbi gratia Esaiam. et. Si nolueris et me
ad iracundiam provocaveris. ecce coma. Bladi denotabit
vos. ecce colon vel colus. quod constat ex duobus comatibus.

Quia os domini locutus est. ecce terminat sententiam. et fit periodus.
In fine versus. et dicitur a peri quod est circum. et odos quod est can-
tus. quasi circularis et perfectus cantus. et concordat satis verba

fidio. in. h. ethymol. vbi dicit. Et omnia particula est sine.
colon membris. periodus ambitus vel circulus. sicut ipsius
dicitur periodus a peri quod est circum. et odos quod est via. quod i
ne versus perfecta est via. platonis. Et subdit fidio. fit
autem ex iunctione verborum coma. ex comate colon. et colon

mis vel opibus Salomonis
Sed quod in demosthenes et
Tullio solet fieri ut per cola
scribantur et comata quod versus
prosa et non versus con-
scripserunt. Nos quoque ver-
litati legentium providen-
tes. interpretationem no-
uam nouo scribendi genere

requiritur. et periodus est longior esse non debet. quod versus spiritus uno. pfe-
ras. pleni loquitur fidio. i. ethymolo. de ista materia. Di-
cit enim ibi. Positura est figura ad distinguendos sensus
per cola. comata et periodos. que dum ordine suo apponit
sensus nobis lectiois ofidit. Dicte autem positura vel quod
punctis positus annotant. vel quod ibi versus per internallo di-
stinctionis deponit. has greci thesis vocant. latini positi-
ras. Præposita subdistinctio dicitur. cadē et coma. Media
distinctio sequens est. ipsa est et colon. Ultima distinctio est quod
totam sententiam claudit. ipsa est periodus. autem versus diximus pres-
sunt cola et comata. quod diversitas punctis diverso loco
positus demonstrat. vbi et in initio pronuntiationis. necdum ple-
na sententia per est. et tunc respirare oportet fit coma. i. particula
la sententia. punctusque ad unam sententiam ponit. et vocat subdistin-
ctio. ab eo quod punctum sub. i. ad unam sententiam accipit. Vbi autem
in sequenti iam sententiam sententiam ponit. sicut adhuc superest aliud
et sine plenitudine fit colon. i. medio distinctio mediaque li-
ter puncto notam. i. ad mediam sententiam punctum ponit.
Vbi vero iam per gradum pronuntiatione plenam sententiam clausulam facit
fit periodus. punctusque ad caput sententiam ponimus. et vocat di-
stinctio. i. distinctio. quod integrā separat sententiam. Hoc quidem
apud oratores. ceterum apud poetas. vbi i versus post duos
pedes syllaba remanet. ut ibi. Erma virtus. cano. coma
est. quod ibi per scansionem perfectio vbi facta est. Vbi vero post du-
os pedes de parte orationis nihil superest. ut ibi. Anglia.
fluctia. colon est. totum autem versus periodus est. aliud exponit
per cola. i. per maiores decisiones. et per clausulas quoddam ex
duabus vel pluribus dictioibus constituit. ut Esaiam. Dereliquerunt
dum blasphemauerunt scilicet in istis. ab alienati sunt retrosum.
Et comata. i. minores decisiones. ut Esaiam. Vocabit nomen
h. Interpretatio (et admirabilis silant. deus fortis et.
nō noua. ista. i. translationem. quod iam noua dicitur. quod de primo va-
se translata. sicut de hebreo in latinum. non sicut alie quod primo de
hebreo in grecum. post de greco translatabantur in latinum. Et
iō dicit noua. quod autem cum nemo de hebreo translulit in latinum.
i. Nouo scribendi genere. i. psaltes. quod antiqui philosophi
et poetæ metricè solebant scribere. non prosaice. vti fidio.
i. ethymol. dicit. tamen apud grecos quod apud latinos longe
antiquiorē curā fuisse carminum quod prosa. oia enim prius ver-
sibus codebantur. prosa autem studium sero viguit. et iō appellat
h. Distinximus. i. distingere et (nouum genus scribendi.
apte scripsimus. quod multum predest legentibus. i. Ac primum
de esaiam sciendum et. disertus. id est discretus et eloquens.
in Europe. i. quod mirum. n. Et ut vir nobilis genere et
o. Et urbane eloquentie. i. curialis et (nobilior mente.
elegantis eloquentie. Alii libri habent urbane elegantie. quasi

a **M**ecdu. i. non dñ. b **D**ecē tribubz rē. s. quas pō
stea captiuauit salmanasar rex assyrioz. Cñ. uij. Reguz
xvij. d. translāt est isrl' de terra sua in assyrios. Contrat
um tñ videt. uij. Reg. x. r. in multis alijs locis q' Esaias
pphetauit vsq; ad manassen q' occidit eū. r. cōstat q' nūc
captiuatē erant decē
tribz. s. septimo anno
ezechie pñs manasse
Vnde. uij. Reg. xvij.
b. anno sexto ezechie
capta est Samaria et
trāstulit rex assyrioz
israel in assyrios. Ad
qđ rñdendū est expo
nendo. P'phetauit
id est p'phetate incho
auit.

c **A**c de vtroq; re
gno. i. decē tribubz et
duarū. q' scissum est.
sicut habet. uij. Reguz
xij. c.

d **L**erit. i. ordiant.

e **O**raculū. p'phetiā
que est diuinū rñs
vel diuinū eloquiū.

f **E**t euz interdum.
Dicitur materia hu
ius libri. s. opa iusti
cie r. miseric. iusticie
ibi. Et post babiloni
ce captiuitate. Dife
ricordie ibi. Reditū p'li significet in iudeā. Et sequit.

g **L**amen ois ei' cura. i. principalis intentio est.

h **D**e uocatione gentiū. ad fides. i. Et de aduentu
xpi in carnē. l. Quē xpm. l. Quāto plus amas
rē. vt p' obtreccatione pñi. i. p' emulatione pñi. vel pro
sustinetia pñis obtreccationis. in Laniant. i. detra
hendo discernit. n. Qui scit me rē. s. hebrez r. chal
daice. o. Eruditione locuti sunt. i. multū laborasse. Dicit
enī q' p'pter h' q' possit loqui chaldaicū fecit sibi limare
p' De falsitate scripturaz. q' ante translatiōs (dentes
hieronymi dicebat nos h're falsas biblias r. corruptas.
q' Insultarent. i. improperaret. Insultare autē aduersa
riozū p'ue dē cū qđā cauillatiōe derisione dēdere.

Explicet qualiscunq; expositio istius prologi.

Postilla in colat de lyra sup Esaiam incipit.

Hierusalem euangelistā dabo. Esai. xli.
fm q' dicit be. Hieronym' in epistola
ad paulinū de oibz sacre scripture li
bris. Esaias nō videt p'phetiā sed ma
gis euangelium texere p'pter qđ dicit
idē Hiero. in prologo sup librū esaiæ
q' nō tam p'pheta dicēdus est q' euā
gelista. Et ideo ducniēter dicit verbū
p'positum de ipō. hierusalē rē. An q' tangunt
quē p'ze manibz habem'. s. efficiens. materialis. formal
r. finalis. efficiens autē causa duplex est. Una principa
lis. s. spūsanctūs. q' inspirate locuti sunt p'pbe. fm q' dicit
scda Petri primo. P'ō enī uolūtate hūana allata est ali
qñ p'pheta. sed spūsancto inspirati. locuti sunt scī dei
homines. Et hec causa tangit cum dicit. Dabo. q' cogni
tione p'pheticāz dedit Esaiæ. de quo pōt accipi qđ dicit

infra. xli. Dedit te in fedus p'li. Esaias ei inter alios p'
p'betas clar' descripsit mysteriū ch'risti. p' qđ genus hu
manū est ipi deo federatū. Alia vō causa efficiens instrū
mentalis est. s. Esaias. q' spūsancto dicitante hūc librum
p'scripsit. que notat eū dicit. Euangelistā. Et cū hoc no
tatur etiā causa mate
rialis r. formalis. Ad
cui' intellectū sciēdū
q' euāgelista dicitur
ab eu qđ est bonus. r.
angelus qđ est nunci
us. Dicit autē bonus
nunci' triplici rōne.
Una ratio accipit ex
parte mūtētis. scz qz
a bono dño mūtetur.
r. fm h' sub noīe euā
geliste tangit causa ef
ficiens instrumēta
lis hui' libri. s. Esai
as a spūsancto destina
tus ad nunciandū
vbo r. scripto illa que
continent in h' libro.
de quo pōt accipi qđ
dicit infra. xli. Spū
tus dñi sup me. eo q'
vixerit me ad euāge
lizandū paup'bz mis
sit me. Hec est litera
fm translationez. lxx.
r. eadē est inīa i trāslā
tione nostra q' hic habet. Spirit'
dñi sup me. eo q' vix
erit me. ad annūciandū
mansuetis misit me. E
cdo modo d' aliq's bonus
nūcius seu euāgelista
rōne boni qđ
p' ipm nūciatur. r. fm
hoc sub nomie euāge
liste materia hui'
libri designat. in quo
mysteriū ipi' ch'risti qđ
non solū est bonū. sed
etiā optimū describit.
qz sicut dicunt
est magis videt euāge
liū q' p'phetiā texere.
vnde pōt di
cere illud Luca. i. Euā
gelistoz vobis gaudū
magnū qđ erit oim' p'lo.
Tertio modo d' q's
euāgelista seu bon'
nunci' rōne modi nūci
andi. r. h' est qñ si
solū nūciat bonū.
sed etiāz bono modo.
videlicet lucide et or
nate. Et sic sub nomie
euāgeliste tangit for
ma hui' libri. s. Scien
dū tñ q' duplex ē for
ma tractandi. r. forma
tractat'. Forma tract
andi est mod' agēdi
seu loquēdi. qui in h'
libro est valde lucid'
r. ornate. De claritate
autē ei' dicit Hiero. in
p'logo sup librū istū
de esaiā. Ita enī vnt
uersa ipi ecclesieq; mys
teria ad liquidū p'se
cutus est. vt nō putes
eū de futuro vaticina
ri. s. de p'teritis hysto
riā texere. De ornate
vō ipi' dicit in eodē
p'logo de esaiā. Scien
dū q' in finone suo
difer' sit. q' p' vt vir
nobilis r. vrbane elo
quēte. nec h'is q'cūq;
in eloquio rusticitatis
admitū. vnde accidit
vt p' ceteris florē
fimonis ei' trāslā
tatio nō potuerit p'ser
uare. Sic igit' forma
tractandi hui' libri
q' est idē qđ modus
loquēdi designat sub
nomie euāgeliste. eo
q' talis mod' est opti
m'. vtpote lucid' r.
ornat'. p'pter qđ d' i. r.
l. Exalta vocē tuam
q' euāgelistas hierusa
lē. alle enī exaltat
vocē suā q' ornate et
lucide annūciat suā
intentionē. Forma
vō tractat' est diuisio
li b'ri. de q' dicit l'ram
p'sequēdo. Causa vō
finalis huius li b'ri
tangit sub noīe hierusa
lē. Hierusalē enī in
scriptura aliqñ accipit
p' ecclia militāte. Apo
cal. xxi. Vidi ciuitatē
scām hier' in descēdētē
de celo rē. Aliqñ vero
pro ecclia triūphante.
Gal. uij. Illa q' sursum
ē hier' in lib'ra est.
fm is autē h' libri
duplex est. Unus
p'pinquus scz

eruditiōe sudasse: ne iudei
de falsitate scripturaz eccle
sijs ei' diuini' insultarent.

Explicet plogus. Incipit
argumentum.

Esaias in hieru
salem nobili ge
nere ort' est. ibi
q' p'phetauit
sub Manasse re
ge sectus i duas ptes occu
pauit Sepultusq; ē s' h' quer
cu Rogel: iuxta transitum
aquarū: q's olim Ezechias
rex iacto obstruxerat pulue
re.

Explicet argumentum.

lacione nostra q' hic habet. Spirit'
dñi sup me. eo q' vix
erit me. ad annūciandū
mansuetis misit me. E
cdo modo d' aliq's bonus
nūcius seu euāgelista
rōne boni qđ
p' ipm nūciatur. r. fm
hoc sub nomie euāge
liste materia hui'
libri designat. in quo
mysteriū ipi' ch'risti qđ
non solū est bonū. sed
etiā optimū describit.
qz sicut dicunt
est magis videt euāge
liū q' p'phetiā texere.
vnde pōt di
cere illud Luca. i. Euā
gelistoz vobis gaudū
magnū qđ erit oim' p'lo.
Tertio modo d' q's
euāgelista seu bon'
nunci' rōne modi nūci
andi. r. h' est qñ si
solū nūciat bonū.
sed etiāz bono modo.
videlicet lucide et or
nate. Et sic sub nomie
euāgeliste tangit for
ma hui' libri. s. Scien
dū tñ q' duplex ē for
ma tractandi. r. forma
tractat'. Forma tract
andi est mod' agēdi
seu loquēdi. qui in h'
libro est valde lucid'
r. ornate. De claritate
autē ei' dicit Hiero. in
p'logo sup librū istū
de esaiā. Ita enī vnt
uersa ipi ecclesieq; mys
teria ad liquidū p'se
cutus est. vt nō putes
eū de futuro vaticina
ri. s. de p'teritis hysto
riā texere. De ornate
vō ipi' dicit in eodē
p'logo de esaiā. Scien
dū q' in finone suo
difer' sit. q' p' vt vir
nobilis r. vrbane elo
quēte. nec h'is q'cūq;
in eloquio rusticitatis
admitū. vnde accidit
vt p' ceteris florē
fimonis ei' trāslā
tatio nō potuerit p'ser
uare. Sic igit' forma
tractandi hui' libri
q' est idē qđ modus
loquēdi designat sub
nomie euāgeliste. eo
q' talis mod' est opti
m'. vtpote lucid' r.
ornat'. p'pter qđ d' i. r.
l. Exalta vocē tuam
q' euāgelistas hierusa
lē. alle enī exaltat
vocē suā q' ornate et
lucide annūciat suā
intentionē. Forma
vō tractat' est diuisio
li b'ri. de q' dicit l'ram
p'sequēdo. Causa vō
finalis huius li b'ri
tangit sub noīe hierusa
lē. Hierusalē enī in
scriptura aliqñ accipit
p' ecclia militāte. Apo
cal. xxi. Vidi ciuitatē
scām hier' in descēdētē
de celo rē. Aliqñ vero
pro ecclia triūphante.
Gal. uij. Illa q' sursum
ē hier' in lib'ra est.
fm is autē h' libri
duplex est. Unus
p'pinquus scz